

Resolució 266/2026, de 12 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 164/2026

Administració reclamada: Ajuntament del Prat de Llobregat

Informació reclamada: No és informació pública (es demana abonament, en concepte d'indemnització, i consulta jurídica).

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: La sol·licitud de la persona reclamant no reuneix el requisit establert a l'article 2.b LTAIPBG per la informació pública, consistent en estar en poder de l'Administració i, en conseqüència, no te empara en el dret d'accés a aquesta, tal com estableix l'article 18.1 LTAIPBG. Per tant, la Reclamació ha de ser inadmesa, en aplicació de l'article 33.2 RGAIP.

A més, i pel que fa en concret a les explicacions que es demanen sobre quina és la normativa aplicable, estem davant d'una causa específica d'inadmissió, atès que l'objecte de la sol·licitud és una consulta jurídica sobre la interpretació d'una norma determinada.

Paraules clau: Ajuntaments. Policia local. Indemnitzacions. Abonament. No és informació pública. Consulta jurídica. Inadmissió.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El dia 28 de gener de 2026 entra a la GAIP la Reclamació 164/2026, presentada contra l'Ajuntament del Prat de Llobregat, en relació amb una sol·licitud que es descriu en l'antecedent que segueix. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 2 de desembre de 2025 la persona ara reclamant demana a través d'una instància genèrica que l'Ajuntament li aboni els diners corresponents a una indemnització per assistència a un judici, en condició de policia local, i se li indiqui quina és la normativa aplicada en aquest cas.

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat de la reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". D'acord amb això, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda".

Com no pot ser d'altra manera, el procediment de garantia del dret d'accés a la informació pública només pot tenir per objecte la revisió de les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública, d'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG transcrit. Per tant, aquesta Comissió no es pot pronunciar respecte d'altres procediments administratius que no tinguin per objecte l'obtenció d'informació pública per part de la ciutadania, per més legítimes que puguin ser les pretensions que es sotmeten a la valoració d'aquesta Comissió.

Efectivament, la petició de la part reclamant consisteix en que l'Ajuntament li aboni els diners corresponents a una indemnització per assistència a un judici, en condició de policia local, i se li indiqui quina és la normativa aplicada en aquest cas. Com podem observar, es formulen unes peticions que tenen per objecte actuacions diferents de la de proporcionar informació pública preexistent. A més, i pel que fa en concret a les explicacions que es demanen sobre quina és la normativa aplicable, estem davant d'una causa específica d'inadmissió, atès que l'objecte de la sol·licitud és una consulta jurídica sobre la interpretació d'una norma determinada. Les mateixes raons per les quals l'article 29.2 LTAIPBG estableix la inadmissibilitat de les sol·licituds que demanen informes o formulen consultes jurídiques comporten la inadmissibilitat de les reclamacions prevista per l'article 33.2 RGAIP si el seu objecte no consisteix pròpiament en l'accés a informació pública, com succeeix en la consulta del cas que ens ocupa.

En definitiva, les pretensions de la persona reclamant no tenen empara en el dret d'accés a la informació tal com s'estableix a l'article 18.1 LTAIPBG i la Reclamació ha de ser inadmesa perquè no té per objecte aquest dret d'accés, en aplicació de l'article 33.2 RGAIP.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 12 de febrer de 2026, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 164/2025 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública, segons allò exposat en el fonament jurídic 1.
2. Donar publicitat de la present resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.